

Op te bergen
in de band van
8 februari 2006

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

gehouden op 1 februari 2006

INHOUD

Opening	3
Mededelingen	3
Vaststelling van de agenda	4
Verslag vergadering 30 november 2005 en lijst van toezeggingen	4
Ingekomen stukken	4
Rondvraag	5
IPO-aangelegenheden	5
Statenstuk 2005-207 (herzien): Initiatiefvoorstel Verordening dwangsom bij niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan en de hierop betrekking hebbende brief van 21 december 2005, reactie GS op het Initiatiefvoorstel Verordening dwangsom bij niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan	5
Onderzoeksprogramma 2006: onderzoeken naar doelmatigheid en doeltreffendheid ex artikel 217a Provinciewet	7
Statenstuk 2005-217: 2e wijziging begroting 2006	9
Brief van 21 december 2005, advies werkgroep programmabegroting aan BFE	10
Brief van 3 november 2005 over Vervolgotitie openbare orde en veiligheid in Drenthe	11
Brief van 25 januari 2005 over het voornemen tot budgetoverheveling van 2005 naar 2006	15
Rapport van de Commissie Evaluatie Provinciale Dualisering (commissie-Hermans) van 8 december 2005	18
Sluiting	23
Toezeggingen: geen	

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 1 februari 2006 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

H. Zomer (CDA, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
A. Boer (PvdA)
L. Bomhof (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
A. Haar (D66)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
H. Holman (CDA)
A. Huizing (PvdA)
S. de Jong (CDA)
J. Langenkamp (GroenLinks)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J.G. van Pijkeren (Fractie-de Jong)
G. Roeles (VVD)
J.P. Sluiter (D66)
E.R. Veenstra (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)

Verder aanwezig:

A.L. ter Beek (Commissaris van de Koningin)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
J. Bos (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

C. Kloos (Drents Belang)
R.E. Pot (PvdA)
E.A. Rougoor (PvdA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)

1. Opening

De VOORZITTER opent om 14.00 uur de vergadering en heet iedereen welkom.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat hedenavond tussen 19.00 uur en 20.30 het computernetwerk buiten gebruik is.

Op 12 april zal van 17.30 uur tot 19.30 uur een informatieve bijeenkomst worden gehouden over het huisvestingsplan.

Van de heren Kloos, Rougoor en Pot en van mevrouw Westerkamp is bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering ontvangen.

3. Vaststelling van de agenda

De heer HARLEMAN stelt voor het op het laatste moment opgevoerde agendapunt 13, waarin het slechts om een voornemen van het college gaat, weer af te voeren.

Mevrouw MULDER zegt hiermee in te stemmen.

De heer BAAS zegt dat dit ook voor hem geldt.

De heer VEENSTRA merkt op dat het doel van de behandeling van deze brief is de staten te informeren en dat de staten er zelf op hebben aangedrongen zo snel mogelijk geïnformeerd te worden.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat het college geen stukken op de agenda plaatst. Het college is verzocht zo mogelijk nog voor 1 januari met informatie over de budgetoverheveling te komen. Technisch was dat niet mogelijk en daarom is toegezegd die informatie zo snel mogelijk beschikbaar te stellen. Het gaat nu nog om voornemens - de formele vaststelling vindt pas later plaats - maar als de staten geen ander signaal afgeven zal het college wel langs de voorgestelde weg verder handelen. Blijft instemming achterwege, dan kan het college met de in de brief genoemde onderwerpen niet verder gaan, want doet het dit wel dan ontstaat een rechtmatigheidsprobleem.

De HARLEMAN zegt dat wanneer het de bedoeling van de brief is het college te legitimeren nog meer geld uit te geven, zijn bezwaar alleen maar groter wordt. Bij de bespreking van het punt zal hij hierop dieper ingaan.

De VOORZITTER constateert dat alleen de fracties van GroenLinks, CDA en ChristenUnie voor uitstel van behandeling van dit agendapunt zijn en dat het punt dus gehandhaafd blijft.

De heer LANGENKAMP hoort graag van de commissie of zij, ter voorbereiding van de bespreking van het onderwerp Groningen Airport Eelde, behoefte heeft aan het ontvangen van een rapport waarin verschillende varianten voor het vliegveld Twente zijn uitgewerkt. Zo dit het geval is, zal hij ervoor zorgen dat de commissieleden dit rapport via de statengriffie ontvangen.

De VOORZITTER constateert dat de commissie dit aanbod aanneemt.

Vervolgens wordt de agenda vastgesteld.

4. Verslag vergadering 30 november 2005 en lijst van toezeggingen

De VOORZITTER wijst erop dat in de lijst van toezeggingen de nummers 3, 9 en 10 kunnen worden afgevinkt.

Vervolgens worden het verslag en de lijst van toezeggingen vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De heer LANGENKAMP vraagt het stuk onder A.2 voor de volgende vergadering te agenderen. De onderbouwing van het verzoek volgt nog.

De heer VAN PIJKEREN vraagt om agendering van ingekomen stuk B.2.

De VOORZITTER wijst erop dat dit verzoek wel onderbouwd moet worden en dat die onderbouwing vergezeld dient te gaan van een voorstel voor de wijze van behandeling.

De heer VAN PIJKEREN zal hiervoor zorgen.

6. Rondvraag

De heer LANGENKAMP wijst erop dat het POP niet voorziet in de ruimte die is ontstaan na het intrekken van de Wet op de openluchtrecreatie. Enige coördinatie door de provincie lijkt hem toch wel op zijn plaats.

De heer SWIERSTRA zegt dat wanneer er een leemte is ontstaan, die op de een of andere manier door het POP moet worden opgevangen. Hij zal het punt met zijn collega's bespreken.

7. IPO-aangelegenheden

Geen sprekers.

8. Statenstuk 2005-207 (herzien): Initiatiefvoorstel Verordening dwangsom bij niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan

en de hierop betrekking hebbende brief van 21 december 2005, kenmerk 51/4.1/2005012378, reactie GS op het Initiatiefvoorstel Verordening dwangsom bij niet-tijdig beslissen door een bestuursorgaan

De heer VAN PIJKEREN deelt mee dat zijn fractie zich geheel kan vinden in het voorstel.

In het dualisme houdt het college zich primair bezig met het besturen van de provincie en daarbij hoort ook het tijdig reageren op verzoeken van burgers. Het kan niet zo zijn dat burgers niet ontvankelijk worden verklaard als zij de wettelijke termijnen niet in acht nemen en dat op overschrijding van wettelijke termijnen door de overheid geen sancties staan. Het tijdig reageren door de overheid zorgt voor een grotere herkenbaarheid van de democratie.

Over de hoogte van de bedragen en de termijnen zal Fractie de Jong haar mening in de statenvergadering geven.

Omdat de verordening pas in februari wordt vastgesteld, lijkt het spreker redelijk de ingangsdatum 1 januari 2007 te laten zijn, maar dan moet het niet meer mogelijk zijn vlak daarvoor nog te bekijken of die datum wel haalbaar is.

De heer LOOMAN wijst erop dat eigenlijk alleen nog gereageerd moet worden op de brief van het college.

Het college denkt meer tijd nodig te hebben om de verordening in te voeren. Maar omdat de verordening alleen betrekking heeft op nieuwe gevallen, acht spreker uitstel niet nodig. Hij is daarom voor invoering van de verordening per 1 juli 2006.

Mevrouw MULDER is wat verbaasd over de inhoud van de brief, omdat het college in de vergadering van 30 november redelijk positief was over het voorstel. Haar fractie houdt vast aan de door de heer Bomhof c.s. voorgestelde datum van invoering.

De heer LANGENKAMP is met name verbaasd over de motivering van het college dat nog bekeken moet worden of sommige termijnen in wettelijk voorschriften niet verlengd moet worden, omdat die nu te kort zijn. Bovendien gaan de door het college in optie 2 voorgestelde pilots waarschijnlijk meer kosten dan de bedragen die de provincie eventueel als dwangsommen moet betalen.

GroenLinks houdt daarom vast aan het oorspronkelijke voorstel.

De heer WENDT sluit zich aan bij de strekking van de betogen van de hem voorgaande sprekers.

De heer SLUITER merkt op dat GS op allerlei procedurele belemmeringen wijzen en eigenlijk nog liever afstel dan uitstel van invoering van de verordening willen. Dat is vreemd, want in wezen wordt in de verordening alleen van het college gevraagd zijn werk te doen, dus binnen de wettelijk voorgeschreven termijnen te beslissen. De brief had eigenlijk niet geschreven behoren te worden.

Met de indieners van het voorstel is D66 van mening dat de verordening per 1 juli kan worden ingevoerd.

Stelde D66 op 30 november nog voor de rekenformule te wijzigen in € 50,- per dag gedurende 20 dagen, nu is de fractie geneigd daar nog een schepje bovenop te doen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN zegt wel akkoord te kunnen gaan met het voorstel, ook al vindt haar fractie de dwangsom laag. Evaluatie van de werking van de verordening kan er misschien toe leiden dat uiteindelijk toch het "silencio positivo" gaat gelden.

Spreekster vindt dat de heer Bomhof voldoende argumenten heeft aangevoerd waarom de invoeringsdatum 1 juli 2006 kan zijn.

De heer BOMHOF wijst erop dat het college alleen maar zegt meer tijd nodig te hebben voor invoering van de verordening en dat de verordening op 1 januari 2007 eigenlijk niet meer nodig is omdat dan het wetsontwerp wet wordt.

In november heeft de heer Schaap gezegd dat de organisatie al bezig was met een inventarisatie van de gevolgen van invoering van de verordening. Wanneer de verordening per 1 juli wordt ingevoerd, heeft de organisatie zich daar dus acht maanden op kunnen voorbereiden.

In artikel 2, vijfde lid, van de Verordening staat wanneer geen dwangsom verschuldigd is en verder kan de provincie natuurlijk ook proberen heel slim met de materie om te gaan. Zo kunnen de data voor het aanvragen van subsidies heel precies worden afgestemd op de te halen termijn en bleek in de Statencommissie Cultuur en Welzijn al dat er voor 28 kleine budgetinstellingen in plaats van een prestatiesubsidieregeling een waarderingssubsidieregeling komt. Het moet voor het ambtelijk apparaat daarom allemaal best te doen zijn.

De heren Wolfsen en Luchtenveld zijn bereid hun initiatiefwetsvoorstel dusdanig aan te passen dat de provinciale verordeningen nog drie tot vijf jaar na inwerkingtreding van de landelijke wet in tact kunnen blijven. Na die termijn zal de provinciale verordening aan de landelijke regeling moeten voldoen. Er is dus nog alle ruimte voor amendementen.

Spreker is blij met de ruime steun voor zijn initiatiefvoorstel.

De heer SWIERSTRA bestrijdt de indruk dat het college iets van zijn instemming met het doel dat met het voorstel wordt beoogd, terugneemt. Het college probeert juist alle termijnen in acht te nemen. Er moet nog wel het een en ander gebeuren en daarom ook acht het college de invoeringsdatum van 1 januari 2007 realistischer dan 1 juli 2006. Het college vraagt dus helemaal niet om een overgangstermijn van bijvoorbeeld vijf jaar, zoals die landelijk wel gaat gelden. Maar als de staten vasthouden aan 1 juli dan zal het college proberen die termijn te halen. Het zal niet in alle gevallen lukken en dan zal het wel een paar centen kosten, maar dat merken de staten dan wel.

TWEEDE TERMIJN

De heer LOOMAN vindt de vergelijking met de overgangstermijnen bij het Rijk mank gaan omdat er bij het Rijk sprake is van veel meer regelingen.

Omdat de verordening alleen betrekking heeft op nieuwe gevallen, vraagt spreker zich af waarvoor er zes maanden extra nodig zijn. Hij houdt vast aan 1 juli 2006.

Mevrouw MULDER heeft het idee dat het college uitgaat van "ik kan het niet, ik wil het niet en ik doe het niet". Het CDA houdt vast aan de invoeringsdatum 1 juli 2006.

De heer LOOMAN zegt die houding uit de brief noch uit het antwoord van de heer Swierstra te kunnen opmaken.

De heer LANGENKAMP lijkt het goed aan de invoeringsdatum van 1 juli vast te houden. Alleen als nader onderzoek uitwijst dat nog veel provinciale regelgeving moet worden aangepast, kan GroenLinks instemmen met latere invoering.

De heer BOMHOF heeft de indruk dat het college aan koudwatervrees lijdt. Immers, rekening houdend met de in het voorstel opgenomen beperkingen, zal een klager van echt goeden huize moeten komen om een dwangsom te innen. Aan de overschrijdingen bij de commissie van bezwaar en beroep kan met organisatorische maatregelen best iets worden gedaan.

Navraag in de organisatie heeft spreker geleerd dat men daar best met het voorstel kan leven, al zal zich wel een enkel knelpunt voordoen. Het gaat uiteindelijk om aanvragen die na 1 juli worden ingediend.

De heer SWIERSTRA zegt nog niet precies te weten welke regelgeving eventueel nog moet worden aangepast. Omdat altijd aanpassingen nodig zijn, hanteert het Rijk veelal een overgangstermijn van vijf jaar.

Er is geen sprake van een verschil in ambitie bij staten en college. Integendeel. Als de staten het initiatiefvoorstel op 8 februari hebben aanvaard, gaat het college met de uitvoering aan de slag.

De VOORZITTER constateert dat het stuk de B-status blijft houden.

9. Onderzoeksprogramma 2006: onderzoeken naar doelmatigheid en doeltreffendheid ex artikel 217a Provinciewet

Mevrouw NIEUWENHUIZEN gaat er vanuit dat nu er zoveel onderzocht wordt, er in de toekomst in de provincie nog weinig mis kan gaan. Natuurlijk moet wel gewaakt worden voor overlap bij alle onderzoeken.

Spreeksters fractie mist enige informatie over het bedrag dat met alle onderzoeken is gemoeid.

De heer ROELES vindt het vreemd dat het beoordelingssysteem van ingediende gebundelde doeluitkering(GDU)/brede doeluitkering(BDU)-projecten in het jaar 2003 onderzocht gaat worden. Waarom is niet gekozen voor de projecten van 2004 of 2005?

De heer HUIZING zegt dat zijn fractie instemt met de onderzoeksonderwerpen. De fractie vraagt zich wel af of de evaluatie van de werking van de Algemene subsidieverordening (ASV) wel hetzelfde is als de evaluatie waarom in de Statencommissie Cultuur en Welzijn is gevraagd. Indien dit niet het geval is, in hoeverre vindt er dan afstemming tussen beide onderzoeken plaats?

Mevrouw MULDER kan zich wel vinden in de voorgestelde onderzoeken, maar zet vraagtekens bij de daarvoor geplande uren. Het gaat in totaal om 2.100 uur à € 80,-, dus om € 168.000,-. Waren er in het verleden met dergelijke onderzoeken ook zulke grote bedragen gemoeid?

De heer HARLEMAN heeft getracht zich aan de hand van het verslag over de verplaatsing van agrarische bedrijven een beeld te vormen van wat zo'n onderzoek inhoudt. Dat onderzoek is door zijn fractie positief gewaardeerd, want het bleek dat met een dergelijk onderzoek niet een afrekening wordt gemaakt van wat allemaal verkeerd is gegaan, maar dat zo'n onderzoek een ambtenaar de mogelijkheid geeft uit te leggen hoe goed hij zijn werk doet.

Er was al afgesproken dat het college de ASV zou evalueren en daarom is dit onderzoek eigenlijk niet nieuw.

In het voorbeeldreglement stond dat het college gedurende een of twee periodes het hele bedrijf zou moeten doorlichten. Drenthe heeft dit nagelaten. In Groningen is deze passage wel opgenomen en in die provincie worden eens per acht jaar alle programma's gecontroleerd en wordt per jaar een programma afgewerkt. Verleden jaar was dat bestuur, dit jaar wordt het wonen.

Het lijkt spreker goed dat ook in Drenthe dit onderdeel in het reglement wordt opgenomen. Volgend jaar zou het college dan als proef drie onderwerpen binnen een programma moeten onderzoeken, waarna moet blijken of zo'n onderzoek een meerwaarde heeft ten opzichte van verschillende onderzoeken.

GroenLinks neemt het onderzoeksprogramma voor kennisgeving aan.

De heer BAAS kan zich vinden in de voorgestelde onderzoeken, omdat die onderzoeken verschillende beleidsterreinen betreffen.

Omdat het college rekening heeft gehouden met de beschikbare menskracht en het beschikbare budget, heeft spreker er alle vertrouwen in dat het goed komt.

De heer HAAR zegt dat zijn fractie vooral gelukkig is met de evaluatie van de werking van de ASV. Met de andere onderzoeken kan de fractie ook instemmen.

Met betrekking tot de onderzoeksvraag nummer 2 bij de evaluatie ASV wijst spreker erop dat bij de ASV aan de ene kant de instelling staat die een aanvraag indient en aan de andere kant de provinciale organisatie die de vraag afhandelt. Daarom lijkt het goed ook na te gaan hoeveel moeite het de ambtelijke organisatie heeft gekost de ASV op een juiste wijze uit te voeren. Het lijkt een vanzelfsprekendheid dat een eenmaal aangenomen verordening op de juiste wijze wordt uitgevoerd, maar het is wel eens goed ook die vanzelfsprekendheid tegen het licht te houden.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat onderzoeken veel tijd vragen en daarom duur zijn. In het verleden werden dergelijke onderzoeken niet gehouden, deze onderzoeken zijn een product van het dualisme. In het verleden waren er wel periodieke beleidsanalyses: het doorlichten van waar en organisatie mee bezig was, maar dan niet vanuit een afrekencultuur, maar meer om na te gaan of het beleid wel opleverde wat gewenst werd. Bij de nieuwe onderzoeken moet natuurlijk ook naar de ambtelijke kant worden gekeken.

Bij de GDU/BDU is het jaar 2003 volledig afgerekend en het is inmiddels ook duidelijk hoe de projecten van dat jaar in de praktijk zijn uitgevallen. Maar ook het huidige functioneren van die GDU/BDU wordt onder de loep genomen.

Spreker neemt de suggestie van de heer Harleman over het anders inrichten van de onderzoeken graag mee naar het overleg over het onderzoek voor volgend jaar. De werklast kan ongelukkig terecht komen als al het onderzoek in een programma wordt gestopt en het college bekijkt ook vooral aan welke onderzoeken de meeste behoefte is. Er wordt vooral gekeken naar wat beleidsmatig en beheersmatig het meeste oplevert.

Het is niet de bedoeling bij de evaluatie van de ASV dubbel werk te doen. De werkzaamheden zullen op elkaar worden afgestemd en er zal getracht worden ze op elkaar aan te laten sluiten. Het gaat er uiteindelijk om dat de staten bij het uitvoeren van hun controlerende taak het goede materiaal in handen hebben.

TWEEDE TERMIJN

De heer ROELES wijst er m.b.t. het onderzoek naar de BDU op dat alleen op basis van de resultaten van 2003 getoetst kan worden of de provincie nu goed bezig is, indien de criteria in beide gevallen dezelfde zijn.

De heer SWIERSTRA zegt dat de afgelopen jaren wel veel over de criteria is gediscussieerd maar dat ze uiteindelijk in stand zijn gebleven. Bovendien golden voor de projecten die in 2004 en 2005 zijn uitgevoerd de criteria van 2003.

De heer HUIZING zegt dat de suggestie die de heer Harleman deed, hem ook wel aanspreekt. De verordening moet dan worden aangepast en daarbij moet dan worden bekeken of het onderzoek in blokken moet worden gedaan of over de beleidsvelden verspreid.

De heer SWIERSTRA meent dat dit punt nog wel aan de orde komt.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie dit onderwerp voldoende besproken acht.

10. Statenstuk 2005-217: 2e wijziging Begroting 2006

Mevrouw NIEUWENHUIZEN wijst erop dat het de gewoonte is overschotten bij begrotingswijzigingen toe te voegen aan de algemene dienst of onvoorzien. Wat is de reden dat het overschot nu wordt toegevoegd aan de vrije bestedingsruimte?

Voor het project inkoop wordt € 120.000,-- uitgetrokken, welk bedrag moet komen uit een verhoging van de ombuigingstaakstelling tot € 400.000,--. Als dit bedrag niet alleen voor de inkoop maar ook voor de aanbesteding is bedoeld, is het vrij gering, in het andere geval is het aanzienlijk.

De heer HAAR vindt het een vrij gemakkelijke oplossing om het bedrag van € 120.000,-- te financieren uit een verhoging van de ombuigingstaakstelling. Waarom is voor deze oplossing gekozen?

De heer HUIZING beschouwt de begrotingswijziging als een cijfermatige verwerking. Omdat uit het stuk niet duidelijk wordt wat met het geld wordt gedaan, worden daar nu vragen over gesteld.

De PvdA heeft al eerder laten weten er niet gelukkig mee te zijn dat de tijdelijke medewerkers worden betaald uit de post flankerend beleid. Nu wordt immers niet duidelijk of de ombuigingstaakstelling werkelijk is gehaald.

Mevrouw MULDER is het eens met de opmerkingen van de heer Huizing.

Wanneer het Rijk de bijdrage ten behoeve van de Stichting Landschapsbeheer Drenthe vermindert, moet de provincie dan altijd bijpassen (programmanummer 6.1)? Zijn hierover afspraken gemaakt met de groene organisaties en wat gebeurt er nu dus niet?

De heer HARLEMAN meent dat dit onderwerp bij de Voorjaarsnota aan de orde moet komen, omdat het nu niet alleen meer gaat om het feit dat het Rijk minder subsidie geeft.

Mevrouw MULDER zegt dat de inhoudelijke discussie wel in een later stadium gevoerd kan worden, maar dat nu wel de begrotingswijziging moet worden goedgekeurd.

De heer SWIERSTRA merkt op dat de vrije ruimte algemene middelen zijn, over de besteding waarvan bij de Voorjaarsnota gediscussieerd kan worden.

Het is zeker geen automatisme om de gevolgen van bezuinigingen van het Rijk te vergoeden. Integendeel, er gaat heel wat politieke discussie aan een dergelijke beslissing vooraf. Maar een geringere bijdrage van het Rijk moet wel technisch in de begroting vertaald worden.

Bij het project inkoop gaat het om grote posten als drukwerk en de catering, in totaal om zo'n € 16 miljoen. Het college denkt dat door slimmer inkopen structureel € 400.000,-- kan worden bezuinigd. Daaraan gaat veel werk vooraf, dat eerst betaald moet worden en dat is het bedrag van € 120.000,-- (incidenteel).

Dat het salaris van een tijdelijke medewerker op een bepaalde post wordt geboekt, doet niets af aan de taakstelling, maar natuurlijk moet voorkomen worden dat het zicht op de uiteindelijke doelstelling verdwijnt.

TWEEDE TERMIJN

De heer HAAR vraagt of hij goed heeft begrepen dat het bedrag van € 120.000,-- eenmalig is om structureel € 400.000,-- te verdienen.

De heer SWIERSTRA bevestigt dit. Op dit moment duidt niets erop dat dit geen realistisch plaatje is.

De heer HUIZING wijst erop dat het bij de personeelskosten natuurlijk ook om de inzichtelijkheid gaat. Over de ombuigingstaakstelling zijn afspraken gemaakt en voorkomen moet worden dat die taakstelling wordt omzeild.

De heer SWIERSTRA gaat er niet vanuit dat de vrees van de heer Huizing bewaarheid wordt.

11. Brief van 21 december 2005, kenmerk 2005009746, advies werkgroep programmabegroting aan BFE

De heer DOHLE maakt de werkgroep een compliment voor het evenwichtige, complete en goed door-dachte advies. Hij gaat ervan uit dat de afdeling financiën dit advies als een mooie uitdaging ziet. Wat de VVD betreft verschijnt de programmabegroting op CD of internet.

De heer WENDT is ook enthousiast over het advies. Hij hoopt dat vele van de aanbevelingen worden overgenomen.

De heer DE JONG deelt de mening van de hem voorgaande sprekers. Hij hoort graag van het college dat het dit advies integraal overneemt.

De heer LOOMAN stemt in met aanbeveling c, mits het stuk digitaal beschikbaar is. Er is echter al vaker geprobeerd via het digitaal beschikbaar stellen papier te sparen, terwijl dan steeds weer om toch nog een papieren exemplaar werd gevraagd. Iemand die wat onhandig met de computer is, moet dan misschien maar op bijles.

Wat wordt bedoeld met de jaren t-1 en t-2 in de aanbevelingen i en j?

Tenslotte beveelt hij aan de in de brief van de minister van binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties (BZK) (in gekomen stuk B.3) genoemde verbeterpuntjes in het advies te verwerken.

De heer HARLEMAN zegt dat t-1 en t-2 staat voor de twee voorgaande jaren.

De heer VAN PIJKEREN maakt de werkgroep een compliment voor het prima werk dat is geleverd. Zijn fractie is het vooral eens met aanbeveling q.

Aanbeveling r lijkt hem meer een schone taak voor degene die haar mag uitvoeren, want het zal heel moeilijk zijn de begroting voor iedere burger begrijpelijk te maken.

In aanbeveling a is sprake van "halverwege of aan het eind van de zomer". Wanneer is dat precies? Wanneer het blauwe boek dan moet verschijnen, wanneer moet de conceptbegroting dan klaar zijn?

De heer HARLEMAN zegt dat Piet Paulusma bij "halverwege de zomer" uitgaat van 15 augustus.

(De heer Ter Beek verschijnt ter vergadering.)

De heer SWIERSTRA zegt ervan uit te gaan dat op het moment dat de staten van hun zomerreces terugkomen, zij meteen met de begroting aan de slag kunnen.

Het advies, aan de totstandkoming waarvan ook door de ambtenaren is meegewerkt, bevat een aantal heel zinvolle aanbevelingen. Ook de aanbevelingen van BZK worden volledig meegenomen.

Het college is van plan de aanbevelingen in grote lijnen over te nemen.

Aanbeveling e moet misschien nog wel wat anders en ook de verantwoording van de apparaatskosten zal nog wel lastig zijn. De verdeling van de kosten is immers iets anders dan de werkplanning. Het zal nooit zo worden dat uit de begroting kan worden afgelezen welke ambtenaar wat op welk moment uitgeeft.

De vergelijking met de cijfers uit eerdere jaren moet nog maar eens besproken worden in de werkgroep, maar echte haken en ogen verwacht spreker op dit punt niet.

Met betrekking tot de digitalisering vindt de commissie spreker geheel aan haar zijde. Het systeem van doorlinken moet nog wel verder ontwikkeld worden, maar hoe eerder papier overbodig wordt, hoe liever hij het heeft. Er wordt aan gewerkt en hij hoopt in de loop van de zomer hiervan het een en ander te kunnen laten zien.

De heer DE JONG lijkt het goed dat het college in een kort briefje aangeeft op welke punten het advies moeilijkheden geeft.

De heer SWIERSTRA vraagt zich af of een notitie nog wel zinvol is, nu de werkgroep uit de staten iedere ruis op de lijn kan constateren. Het is allemaal techniek en er moet zo praktisch mogelijk gewerkt worden.

De heer HARLEMAN heeft geconstateerd dat college en werkgroep volstrekt op een lijn zitten als het gaat om het produceren van een voor politici en burgers heldere begroting. Natuurlijk kan de ICT altijd voor problemen zorgen, maar de doelstelling is helder. Tenzij in de praktijk allerlei dingen niet blijken te kunnen, zal het allemaal wel goedkomen.

12. Brief van 3 november 2005, kenmerk 44/5.13/2005010087, over Vervolnotitie openbare orde en veiligheid in Drenthe

De heer BOER dankt het college voor de vervolgotitie, waarmee de staten op de hoogte worden gehouden van de ontwikkelingen. Het is goed dat aandacht wordt besteed aan het vinden van de optimale schaalgrootte van rood, wit en blauw; de PvdA heeft daar verleden jaar nadrukkelijk aandacht voor gevraagd.

Het is verheugend dat de veiligheidsregio steeds meer gezicht krijgt. De multidisciplinaire aanpak van rampen en calamiteiten is toe te juichen.

In het rapport-Leemhuis wordt de vorming van een landelijk politiekorps afgewezen, maar worden de beheerstaken wel centraal bij het concern politie ondergebracht. De Tweede Kamer moet zich hierover nog uitspreken. Hoe staat het college tegenover de voorstellen van de commissie-Leemhuis, minister Remkes en de korpsbeheerders? Welke consequenties hebben die voorstellen voor de rol van de CvdK? Wordt nog geprobeerd om in samenwerking met de noordelijke collega's en de burgermeesters de discussie te beïnvloeden? Wat is volgens het college de optimale politiestructuur voor Drenthe? Misschien heeft de provincie wel weinig van doen met de politie, maar de CvdK heeft wel een toezichthoudende en faciliterende rol. Het is dus niet ondenkbaar dat hij vanuit die rol een totaaloverzicht heeft. Bovendien is de veiligheid te belangrijk om die geheel aan niet-Drenten over te laten.

Hoe zijn de afgelopen periode de toezichthoudende taak en de ombudsfunctie ingevuld? Wat waren de resultaten en wat waren de verbeterpunten?

Bij de coördinatie wordt duidelijk hoe bij calamiteiten de relaties tussen de verschillende overheden liggen en hoe de opschaling plaatsvindt. Het gaat erom hoe, wanneer de nood aan de man is, er gemanaged wordt. Hoe intensief wordt er geoefend, wat zijn de ervaringen uit het verleden en wat zijn de ambities voor de toekomst?

Voor de rampenbestrijding is inmiddels in Wijster een groot oefencentrum gerealiseerd. Wat zijn de ervaringen met de daar gehouden oefeningen? Heeft het centrum al een bovenregionale functie?

Wat heeft de toetsing van de rampenplannen tot nu toe opgeleverd?

Bij gemeente- en provinciegrens overschrijdende rampen en calamiteiten wordt de CvdK direct betrokken. Er zijn samenwerkingsovereenkomsten met de provincies Groningen en Fryslân, maar hoe zit het met de samenwerking met Overijssel en met de oosterburen?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het coördinatieplan praktisch, omdat daarin voor een functionele benadering is gekozen. De vraag is natuurlijk hoe het plan in de praktijk gaat werken, niet alleen qua verantwoordelijkheid en communicatie, het moet ook niet botsen met bestaande regelgeving. Zijn de materialen en de apparatuur, zoals de piepers bij de brandweer, inmiddels in orde?

Op pagina 31 zijn de risico's opgesomd en op pagina 32 wordt de inzet vermeld. Wat onder de rubriek "voorzienbare problemen" staat, stemt niet optimistisch. De OPD beschouwt het voorliggende plan dan ook als een eerste stap, die nog verder moet worden uitgewerkt.

De heer LANGENKAMP vraagt aandacht voor de piepers bij de brandweer. Het lijkt hem goed dat het C2000-verhaal nog eens wordt opgepakt.

De heer BOMHOF complimenteert de CvdK en zijn ambtenaren met de twee heldere en overtuigende rapporten. Zaken als de risicokaart en de integrale veiligheid komen er redelijk in beeld.

Maar hoe veilig is Drenthe nu echt? Op papier is het allemaal heel helder, maar de staten weten nauwelijks hoe vaak er wordt geoefend en over evaluaties wordt helemaal niet gerept. Het blijft dus bij theorie en de staten moeten maar geloven dat Drenthe redelijk veilig is.

In het Provinciaal Coördinatieplan is sprake van de inzet van de gemeenten, maar de gemeenten krijgen waarschijnlijk grote problemen door gebrek aan capaciteit en onge oefendheid. Is Drenthe dan echt wel zo veilig in overheidshanden?

De heer TER BEEK waardeert de betrokkenheid van de staten bij het punt van de veiligheid in Drenthe buitengewoon. Op het punt van de veiligheid functioneert spreker als rijksorgaan en is daarom eigenlijk geen verantwoording verschuldigd aan de staten. Maar hij wil de belangstelling van de staten belonen en zal daarom naar vermogen de vele, overigens terecht gestelde vragen beantwoorden.

Drenthe is met de vorming van veiligheidsregio's voortvarend aan de slag gegaan. De commissie-Bijl, die zich nadrukkelijk met de problematiek bezig heeft gehouden, pleit voor samenvoeging van de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen (GHOR), de brandweer en ook de politie, en dan met name van de politie in bestuurlijke zin, dus het regionaal college. GHOR, brandweer en politie hebben elk een eigen bestuur en die besturen zijn verantwoordelijk voor de door hen bestuurde diensten. Zo is het bestuur van de brandweer verantwoordelijk voor de piepers bij de brandweer en voor het oefencentrum in Wijster. De commissie-Bijl stuurt aan op een integratie op korte termijn van de operationele hulpverleningsdiensten, brandweer en geneeskundige hulpverlening, waarbij de twee aparte besturen in elkaar geschoven moeten worden. In 2008 zal ook het bestuur van de politie hierbij moeten aansluiten.

De regering heeft, nadat hierover met de kring van commissarissen is gesproken, een voorlopig standpunt over het rapport van de commissie-Leemhuis bepaald en uiteindelijk is het de bedoeling tot een bestuur te komen van een veiligheidsregio, waarbij de korpsbeheerder gaat verdwijnen. Er zal niet één landelijke politiekorps komen, maar wel een landelijk beheer van de politie en 25 regionaal georganiseerde operationele afdelingen. Spreker heeft zich met de andere Commissarissen van de Koningin met name om twee zaken druk gemaakt: in de verandering van het politiebestedel moet het beginsel van de lokale verankering van de politie niet losgelaten worden - het gezag moet op lokaal niveau bij de burgemeester blijven, omdat die het best in staat is de situatie te beoordelen - en verder moet binnen de veiligheidsregio de doorzettingsmacht van de CvdK in tact blijven. In de oorspronkelijke plannen van de minister van BZK zou binnen het bestuur van de veiligheidsregio de doorzettingsmacht komen te liggen bij een van de burgemeesters, een superburgemeester. Er zijn berichten dat de minister zijn standpunt heeft gewijzigd en er nu meer naar neigt de doorzettingsmacht bij de Commissarissen van de Koningin te laten, zoals door de Commissarissen van de Koningin is bepleit. Maar ook hier geldt het "eerst zien en dan geloven".

De artikelen in de Politiewet uit 1993 waarin de Commissarissen van de Koningin een plek hebben gekregen, blijven vooralsnog gehandhaafd. Het gaat dan niet alleen om artikel 18, dat betrekking heeft op de toezichthoudende rol van de CvdK, een rol die hij overigens gezamenlijk met de procureur-generaal (PG) uitoefent, aan welke rol inhoud wordt gegeven door bijvoorbeeld gezamenlijk werkbezoeken te brengen aan de politie. De Politiewet vraagt in de artikelen 18 en 53 wel van de CvdK om toezicht uit te oefenen, maar in die wet staat nergens waaruit dat toezicht precies moet bestaan. In die wet staat ook niet wat de CvdK kan doen wanneer hij in zijn rol van toezichthouder constateert dat dingen niet goed zijn. Een CvdK kan dan alleen op grond van zijn "morele" gezag met betrokkenen, dus de korpsbeheerder en de korpschef, in gesprek gaan.

Artikel 16 van de Politiewet regelt een aanwijzingsbevoegdheid voor de CvdK en voor zover spreker heeft begrepen blijft ook dit artikel na aanpassingen op grond van het rapport van de commissie-Leemhuis, overeind. Bij calamiteiten kan de CvdK op grond van dit artikel de burgemeesters verplichten zijn aanwijzingen op te volgen.

Als burgers van mening zijn dat zij tevergeefs een beroep op de politie hebben gedaan, kunnen zij zich tot de CvdK wenden. De CvdK heeft dan geen formele bevoegdheid, maar kan dan wel bemiddelend optreden; dat is dan zijn ombudsfunctie.

De toetsing van de rampenplannen dient volgens artikel 12 van de Wet rampen en zware ongevallen en bijzondere risico's plaats te vinden door het college van GS; de toetsing van de rampbestrijdingsplannen geschiedt door de CvdK. De rampenplannen worden getoetst door het college en vervolgens, na een positief oordeel, vastgesteld door de CvdK. Het is allemaal wat onoverzichtelijk.

Gisteren heeft het college het rampenplan van de gemeente Assen getoetst, andere plannen zitten in de pijplijn, maar een tweetal gemeenten moest worden gemaand enige voortgang te maken. Het college zal al die plannen in de komende maanden toetsen. Dat gebeurt aan de hand van een raammodel.

Er wordt wel grensoverschrijdend geoefend, met Overijssel bijvoorbeeld vanwege de kerncentrale in Lingen.

Het antwoord op de vraag hoe veilig Drenthe nu echt is, kan alleen beantwoord worden met het gezegde "The proof of the pudding is in the eating". Alleen als het zover is, wordt het dus duidelijk, maar dat laat de plicht en noodzaak om voorbereid te zijn onverlet.

In de vervolgotitie worden slechts twee oefeningen genoemd, maar dat zijn alleen de oefeningen op provinciale schaal. Er zijn meer oefeningen geweest. Zo worden viermaal per jaar Vigep-oefeningen gehouden, oefeningen waarbij met name de communicatie tussen instellingen, ziekenhuizen, gemeenten, hulpverleningsdiensten en dergelijke beproefd worden. Daarnaast worden er op gemeentelijk niveau oefeningen gehouden. Daarvan zijn er in 2005 in Drenthe 30 gehouden - en die oefeningen zijn niet minder belangrijk - terwijl er voor 2006 33 gepland zijn. Eind 2005 is er op vliegveld Eelde nog een bijzondere oefening gehouden en op 13 april 2006 zal er in het stroomgebied Vecht/Zwarte Water een oefening plaatsvinden. Op 23 maart zal in het provinciehuis de oefening "Brandend water" worden gehouden, waarbij de provinciale rampenstaf bijeenkomt met een drietal burgemeesters en het bestuur van een waterschap. Dat is dan de laatste van alle oefeningen in een cyclus van vier jaar. In het najaar gaat een nieuwe cyclus van start.

Na elke oefening vindt een evaluatie plaats. De opmerking op pagina 32 van het plan over grote problemen door gebrek aan capaciteit en door ongevoelendheid is waarschuwend bedoeld, maar komt voort uit het meest zware en zwarte scenario dat Drenthe kan treffen en dat is dat verschillende rampen zich tegelijkertijd voordoen.

Tenslotte deelt spreker mee dat morgen een themadag wordt gehouden over wat te doen bij een plotse stroomuitval. Dat thema is ingegeven door de gebeurtenissen in Haaksbergen na de sneeuwstorm van november 2005. Als ervaringsdeskundige zal dan ook de loco-burgemeester van Haaksbergen aanwezig zijn.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOER dankt de commissaris voor het uitgebreide antwoord. Het evaluatierapport van de gebeurtenissen in Haaksbergen beslaat 23 pagina's, waarbij één pagina met aanbevelingen. Het lijkt sprekers fractie ook heel verstandig dat in overleg wordt gegaan met de nutsbedrijven over hun positie binnen de toekomstige rampenplannen.

Spreker complimenteert de commissaris met het feit dat via stille diplomatie een toezichthoudende taak kan worden veranderd in een aanwijzende taak.

Hij vraagt de andere fracties aan te geven of zij prijs stellen op een jaarlijkse vervolgotitie, die in de staten moet worden besproken, om op die manier het onderwerp veiligheid op de agenda te houden.

De heer TER BEEK merkt op dat ook als de staten dit niet willen, hij toch vervolgotities zal toesturen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN dankt de commissaris voor zijn toelichting, die haar toch wel iets gerustgesteld heeft over wat op pagina 32 staat. Het stelt haar ook gerust dat er toch wel heel veel geoefend wordt.

De heer BOMHOF dankt de commissaris voor het antwoord. Het feit dat er veel geoefend wordt, stelt spreker wel wat gerust, maar de vraag blijft waarom de oefeningen en de evaluaties daarvan niet op internet worden gezet, waarna elke burger daarvan kennis kan nemen. De evaluaties hoeven dan niet allemaal aan de staten te worden toegestuurd. Belangstellende statenleden kunnen die dan via www.kritisch.nl nalopen.

Spreker hoopt wel dat de oefeningen erop gericht zijn dat gemeenten ook in het meest sombere scenario er voldoende op geoefend zijn hun werk goed te doen.

De heer BOER merkt op dat bij de gebeurtenissen in Haaksbergen ook het mobiele telefoonverkeer niet meer werkte. Daarom moet Drenthe goed bekijken of het C2000-systeem bij rampen wel werkt.

De heer TER BEEK erkent dat de communicatie buitengewoon belangrijk is. C2000 is een nieuw systeem, dat ongetwijfeld kinderziekten zal hebben, maar op zich wel een duidelijke verbetering is. Spreker kan zich nog de grote oefening bij de gasopslag Langelo van enkele jaren geleden herinneren waarbij meer dan 700 mensen betrokken waren en waarbij het model van een terroristische aanslag werd nagespeeld. Bij de oefening waren twee provincies, een aantal gemeenten, politie, brandweer en de nationale reserve (Natres) betrokken. Een van de grootste problemen was dat de onderdelen elkaar niet konden bereiken vanwege het gebruik van verschillende communicatiesystemen. Als het mobiele telefoonverkeer uitvalt, is er altijd nog het noodtelefoonnet, maar op dergelijke dingen moet men altijd voorbereid zijn.

Een ander punt dat uit de evaluatie van Haaksbergen naar voren komt, is dat niet duidelijk was wie voor een back-up systeem zorgt, dus de noodaggregaten en accu's. Moeten die van de energiemaatschappijen komen of moet in voorkomende gevallen een beroep worden gedaan op bijvoorbeeld de accu's van de landmacht? Daarover moeten afspraken worden gemaakt.

Spreker is het met de heer Bomhof eens dat van evaluaties geleerd moet worden. Hij wil graag bekijken of het mogelijk is om via internet de burger te laten zien wat er allemaal gebeurt, al moet natuurlijk wel altijd een afweging plaatsvinden tussen middel en effect van publicatie. Maar het signaal dat de overheid er mee bezig is, is van belang en mede daarom wil hij de staten eenmaal per jaar op de hoogte houden van wat de CvdK vanuit zijn verantwoordelijkheid op dit terrein doet.

De VOORZITTER dankt de commissaris voor zijn toezegging over vervolgotities. Het is dan aan de staten om die te agenderen.

(De vergadering wordt voor enige ogenblikken geschorst en daarna hervat.

De heer Ter Beek en mevrouw Mulder verlaten de vergadering.)

13. Brief van 25 januari 2005, kenmerk 4/4.1/2006000846, over het voornemen tot budgetoverheveling van 2005 naar 2006

De heer HOLMAN zegt dat er amper tijd was het stuk te bekijken, laat staan het in de fractie te bespreken. De status van de brief is spreker niet helemaal duidelijk. Hij gaat ervan uit dat de staten geïnformeerd moeten zijn voor het college gerechtigd is geld over te hevelen dan wel te besteden, maar daarvoor was altijd een formeel statenstuk nodig. Is dat dan misschien statenstuk 2006-221 waarvan op pagina 7 sprake is?

Het CDA komt op dit moment niet met een inhoudelijke reactie, maar wil slechts zijn tegenzin tegen de gevolgde procedure kenbaar maken.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN kan zich bij de opmerkingen van heer Holman aansluiten, maar heeft toch wel enkele vragen.

Het gaat om bijna € 4 miljoen minder dan verleden jaar, maar omdat het nu om eenmalige projecten gaat, is het bedrag toch wel hoog. Het bedrag voor de wederopbouw na de tsunami had naar sprekers mening eigenlijk al uitgegeven moeten zijn.

De uitgaven voor de externe veiligheid kunnen eigenlijk geen uitstel velen.

Een post van 2 ton voor niet-kwantificeerbare ontwikkelingen betekent dat het bedrag van de overhevelingen met 2 ton stijgt.

De heer HARLEMAN kan zich voorstellen dat het college in het kader van de rechtmatigheidscontrole geautoriseerd wil zijn uitgaven te doen, maar wijst erop dat dit niet kan via een brief over overheveling van budgetten. Het was overigens al eeuwen de bedoeling dat de uitgaven van de provincie rechtmatig waren, er wordt echter vanaf nu pas op gecontroleerd.

In de brief gaat het om uitgaven die het college verleden jaar had moeten doen, maar die door omstandigheden pas dit jaar worden gedaan. Met de accountant moet maar eens overlegd worden hoe zoiets het best geregeld kan worden, want de staten kunnen geen uitgaven autoriseren op grond van alleen een voornemen.

GroenLinks begrijpt het probleem van het college wel, maar kan dat alleen voor kennisgeving aannemen. Het belangrijkste hierbij is nog wel dat niet eens bekend is of het over te hevelen bedrag in 2005 is overgehouden. Als dat niet het geval is, zal in de voorliggende lijst moeten worden geschrapt.

De heer ROELES zegt dat ook zijn fractie het stuk nog niet heeft besproken. Uit de brief maakt hij op dat het college van mening is dat lopende projecten niet door regelgeving moeten worden opgehouden.

Door de staten nu niet te informeren over de overhevelingen komt volgens de nieuwe regels voor rechtmatigheid de voortgang van projecten in gevaar, aldus het college. Het is dus alert dat het college zo snel heeft gereageerd en de staten nu al in kennis stelt van de overhevelingen.

Omdat de VVD van mening is dat de genoemde projecten voortgang moeten blijven vinden, steunt zij het college.

De heer SLUITER zegt geneigd te zijn de brief voor kennisgeving aan te nemen. Uit de brief blijkt dat het college bezig is met dingen, waaraan PS in een eerder stadium hun goedkeuring hebben gegeven, maar die niet in 2005 konden worden afgerond. D66 wil zich op dit punt terughoudend opstellen, al moet aan de andere kant gezegd worden dat de motivering kort of weinigzeggend is. Het is nu kiezen tussen je terughoudend opstellen of het naadje van de kous te willen weten. Voor iemand die het laatste wil is de motivering van het college duidelijk te mager.

Het is goed dat de staten op de hoogte zijn gesteld, maar een volgende keer mag de informatie wel iets uitgebreider zijn.

De heer HUIZING zegt dat de argumentatie van D66 hem het meest aanspreekt. Maar het gaat ook wel heel ver om een situatie te creëren waarin de tunnel bij het Scharreveld niet kan worden afgewerkt. Met betrekking tot de rechtmatigheid wacht spreker het antwoord van de gedeputeerde af.

Verleden jaar was met de overhevelingen een bedrag van € 7,5 miljoen gemoeid, terwijl het nu om € 3,7 miljoen gaat. In juni zei de gedeputeerde nog dat er zo min mogelijk overhevelingen zouden moeten zijn en bij de voorliggende voorstellen is de motivering niet al te duidelijk. Sommige overhevelingen kunnen aan de eigen organisatie worden toegeschreven, maar als er derden bij betrokken zijn, wordt het moeilijk alleen de provincie erop aan te spreken.

De digitalisering van bestemmingsplannen loopt al vanaf 2001 en het is spijtig dat het zo traag gaat. Dat overheveling van de post proceskosten samenwerking grote steden nodig is, is waarschijnlijk een gevolg van onvoldoende actie van die steden. In dat geval moeten die steden meer achter de vorden worden gezeten.

Bij de niet-kwantificeerbare ontwikkelingen gaat het waarschijnlijk om de incidentele provinciale bijdrage voor hulpverlening, waarvan in statenstuk 2006-221 sprake is, omdat in dat stuk een bedrag van 2 ton wordt genoemd. Dat statenstuk is inhoudelijk nog niet besproken en dat moet natuurlijk nog wel gebeuren.

De praktijk is dat bepaalde projecten wel moeten doorgaan, maar spreker hoort wel graag hoe het allemaal precies zit.

De heer SWIERSTRA zegt dat hij de suggestie overneemt om nog eens met de accountant te bespreken of er geen betere oplossing is voor het voorliggende dilemma. Er zijn projecten die om verschillende redenen over de jaargrens heenlopen, maar het is natuurlijk handig wanneer het daarbij om een zo laag mogelijk bedrag gaat. Het college tracht altijd het voor een bepaald jaar beschikbaar gestelde geld in dat jaar uit te geven. Dat het van 2004 naar 2005 over te hevelen bedrag veel hoger was, had te maken met het nader invullen van het collegeprogramma.

Op het moment dat de jaargrens is gepasseerd, ontstaat voor bepaalde uitgaven een onrechtmatigheidssituatie. Toch zou het gek zijn wanneer lopende projecten niet konden worden afgemaakt, terwijl het projecten zijn die door de staten zijn goedgekeurd. Als de staten niet met de overheveling instemmen, moeten sommige al lopende projecten stopgezet worden.

De heer HUIZING wijst erop dat het in statenstuk 2006-221 wel om iets nieuws gaat.

De heer SWIERSTRA erkent dit in zoverre dat de staten nog niet over de nadere voorstellen hebben kunnen spreken. Dat zal in maart of april gebeuren. Het over te hevelen bedrag wordt voor dat doel gereserveerd gehouden en kan dus niet terug naar de algemene middelen.

De brief van 25 januari is bedoeld om de staten zo vroeg mogelijk te informeren. Het college heeft getracht per post te duiden waar het geld voor bedoeld is, maar er zit natuurlijk achter iedere post een heel dossier met toelichting en al.

Het gaat bij de overhevelingen dus om vastgesteld beleid.

De heer HUIZING begrijpt niet waarom voor het overhevelen van het bedrag voor de tunnel bij het Scharreveld, bestemd voor werkzaamheden die in 2005 nog niet konden worden uitgevoerd, een besluit van de staten nodig is.

De heer SWIERSTRA zegt dit ook nooit te hebben begrepen, te meer daar de staten hierover een politiek besluit hebben genomen. Het is echter de wetgeving die tot een besluit van de staten verplicht. Geld dat in de begroting 2005 is uitgetrokken, is er formeel niet meer zodra het 2006 is, terwijl de projecten materieel doorlopen.

Spreker meent dat de uitgaven eigenlijk aan de politieke besluiten, waarvan sommige zelfs de hele collegeperiode beslaan, zouden moeten worden gekoppeld. Omdat dit niet kan, moet er een technische oplossing worden gevonden en die technische oplossing is een overheveling of begrotingswijziging. Omdat het technisch nog niet mogelijk was een begrotingswijziging te maken, maar het werk wel moet doorgaan, worden nu overhevelingen voorgesteld. Als over enige tijd blijkt dat de bedragen niet juist zijn, kunnen de staten bij de behandeling van de Voorjaarsnota nieuwe keuzes maken.

De status van de brief is informierend. Binnen het kader van de brief wil het college met medeweten van de staten zijn gang gaan. Als de staten als het formele dekkingsbesluit moet worden genomen, een probleem constateren, heeft het college een probleem.

De heer HUIZING stelt vast dat omdat de wettelijke regelgeving duidelijk is, nu alleen wordt gesproken over hoe het formeel moet worden ingekleed. Omdat een statencommissie geen status heeft, rijst de vraag in hoeverre met deze behandeling aan het aspect rechtmatigheid wordt voldaan. Als de staten op 8 februari een begrotingswijziging kunnen behandelen, wordt het wel via de koninklijke weg geregeld.

De heer SWIERSTRA merkt op dat op dit moment geen betalingen plaatsvinden voor de in de brief genoemde projecten. Met betalingen tot een formele begrotingswijziging wachten, zorgt ook weer voor problemen.

Als de commissie de brief voor kennisgeving aanneemt, is er wel geen sprake van een formeel statenbesluit, maar de staten zijn dan wel gehoord. Maar als de commissie het onzin vindt bijvoorbeeld de reconstructie van het wegvak Verlengde Hooogeveensche Vaart-N37 af te maken dan moet zij dit nu zeggen. Blijft die uitspraak nu achterwege dan zeggen de staten via deze commissiebehandeling impliciet bij de begrotingswijziging geen probleem te zullen maken van de rechtmatigheid. Met het na behandeling voor kennisgeving aannemen van de brief zeggen de staten niet dat het college het allemaal fantastisch heeft gedaan, maar er kunnen dan wel rekeningen worden betaald.

Als de commissie helemaal niet met de brief instemt, dan worden geen betalingen meer gedaan en dan is wellicht een extra commissievergadering nodig om alles nog eens verder door te spreken.

De heer LANGENKAMP vraagt of doel en functie van de behandeling van de brief dan niet ook controle-rend moet zijn.

De heer SWIERSTRA zegt dat het college die omschrijvingen niet bedenkt. Als er "controlerend" staat dan hebben de staten na het behandelen van de brief natuurlijk wel hun controle gehad, terwijl er nog een formeel moment komt voor de echte controle. Hetzelfde systeem geldt in de Tweede Kamer: daar worden bepaalde voornemens van de regering "voorgehangen" en wanneer de Kamer niet piept, gaat het verhaal door, terwijl het officiële besluit een stadium later komt.

Het lijkt spreker goed dat gezocht wordt naar een meer praktische oplossing voor dit probleem, dat ieder jaar terugkomt.

TWEEDE TERMIJN

De heer HUIZING meent dat, omdat het probleem jaarlijks terugkomt, het zaak is nog eens te bekijken hoe het beter kan. De Begeleidingscommissie Accountant (BCA) kan dit punt bij de accountant inbrengen.

Sprekers fractie kan het niet verkopen werken waarvan de uitvoering in de eindfase verkeert, stop te zetten en daarom stemt zij in met de brief.

De heer HARLEMAN zegt dat zijn fractie met hetzelfde dilemma zit als de andere fracties: ook GroenLinks wil dat de projecten doorgaan. Omdat de staten al hebben besloten dat dit geld uitgegeven moet worden, kan van de overheveling geen probleem worden gemaakt. Het enige probleem is dat er over 2005 onvoldoende is overgebleven.

Het lijkt spreker goed dat de accountant wordt gevraagd hoe deze kwestie het beste kan worden geregeld, nu op rechtmatigheid gecontroleerd moet worden. Het college moet de mogelijkheid krijgen het geld uit te geven aan projecten die de staten willen en dan moet niet na 31 december die mogelijkheid ineens ophouden.

Met in achtneming van het enige voorbehoud dat spreker al kenbaar heeft gemaakt, kan zijn fractie met de brief instemmen.

De heer HOLMAN begrijpt de uitleg van de heer Swierstra en stemt daarmee in. Het was moeilijk om in eerste termijn inhoudelijk te reageren omdat de staten de brief pas enkele dagen geleden ontvingen. De toezegging was dat de brief er 15 januari zou zijn.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie de brief voldoende besproken acht en dat geen enkele fractie heeft "gepiept".

De heer HARLEMAN stelt voor de vergadering te schorsen en het enige overgebleven agendapunt te behandelen na het geplande forum. Hij wijst op de mogelijkheid dat belangstellenden speciaal voor de behandeling van dat agendapunt komen.

Na enige discussie wordt bij handopsteken besloten de vergadering voort te zetten na het geplande forum.

De VOORZITTER schorst de vergadering.

(De heer Swierstra verlaat de vergadering.)

De VOORZITTER heropent om 18.16 uur de vergadering.

14. Rapport van de Commissie Evaluatie Provinciale Dualisering (commissie-Hermans) van 8 december 2005

De VOORZITTER merkt op dat het de bedoeling is de stand van de dualisering in Drenthe te bespreken in het licht van het rapport-Hermans.

De heer HARLEMAN wijst erop dat in het dualisme de leden van zijn fractie zich hebben ontwikkeld tot een stelletje betweters. Als er in de staten iets te verbeteren valt, is dat dus wel bij GroenLinks. Over de andere fracties past spreker dus bescheidenheid.

In het dualistische systeem is het college van de hele staten; er zijn dus geen collegefracties en oppositiefracties meer. Vooral wat vroeger de coalitiepartijen zouden worden genoemd, hebben daar moeite mee en gaan gauw in het defensief. Er zijn echter ook lichtpuntjes: de steun aan de BVO Emmen, het initiatiefvoorstel van de heer Bomhof c.s. en het rapport over Groningen Airport Eelde, dat in opdracht van de fractie van de PvdA is gemaakt. Dat was een moedige beslissing van die partij.

GroenLinks is wel van mening dat in Drenthe de machtsbalans volledig is doorgeslagen in de richting van het college. De staten hebben ongeclausuleerd zoveel geld aan het college gegeven, dat zij, wanneer zij zelf nog iets willen, hiervoor het college eerst geld moeten vragen. Het is daarom beter wanneer na de volgende statenverkiezingen een beperkt aantal fracties een programma opstelt en dat pas daarna een college wordt benoemd dat een uitwerkingsprogramma maakt. In de huidige situatie is het collegeprogramma eigenlijk veel te leidend.

De staten moeten verder leren veel meer op hoofdlijnen te sturen: laten de staten proberen 20% van het beleid, waarin 80% van de middelen omgaat, aan te sturen.

Misschien kan de aanbeveling van de commissie-Hermans inzake de informatieplicht reden voor de staten zijn dit punt opnieuw te bespreken.

GroenLinks is tevreden met de Statengriffie, zag de fractie de inhoudelijke inbreng van die dienst graag wat groter, en verder is de fractie blij dat de contacten met de ambtenaren heel "Drents" zijn gebleven.

Spreker had niet de illusie dat na de invoering van het dualisme de publieke tribune ineens vol zou stromen, maar hij vindt het wel grappig dat uit het ingekomen stuk over de Hanse Passage blijkt dat in alle systemen met een middenbestuur met de vraag wordt geworsteld hoe de burger duidelijk kan worden gemaakt dat het in zijn eigen belang is zich meer bij het bestuur betrokken te voelen. Overigens heeft GroenLinks de oplossing ook niet voorhanden, al zou met het gebruikmaken van de 5% zendtijd die de provincie bij RTV Drenthe kan claimen, wat actiever kunnen worden opgetreden. GroenLinks is voor meer discussie tussen de fracties onderling. De staten moeten minder met het college en meer met elkaar praten, en dan op hoofdlijnen.

De heer DOHLE wijst erop dat in het rapport-Hermans ook iets staat over het bestaan van een statenakkoord. De commissie-Hermans is daar niet enthousiast over, omdat daarbij de staten tegenover het college komen te staan in plaats van dat zij zich als een provinciaal politiek forum manifesteren. De heer Harleman is bij het citeren uit het rapport dus wel wat selectief te werk gegaan.

De heer HARLEMAN is van mening dat het college van de hele staten is. Het college moet uitvoeren van de staten aangeven. Er moeten dus niet én een collegeprogramma en een statenagenda zijn. Een aantal fracties, samen in de staten een meerderheid hebbend, moeten in een smalle overeenkomst de hoofdlijnen voor de statenperiode vastleggen, waarna het college een uitvoeringsprogramma opstelt. Daarna is het college de uitvoerder van de hele staten.

De heer DOHLE merkt op dat nu het programma door de hele staten wordt vastgesteld, zij het onder regie van het college. Is de moeilijkheid dan dat het college met een voorstel komt, waar de staten "ja" op moeten zeggen? Wil GroenLinks dan liever zelf met een voorstel komen? Is dat verschil zo wezenlijk als het uiteindelijk om het eindproduct gaat dat de staten wellicht nog proberen wat naar hun hand te zetten om het daarna te accorderen?

De heer HARLEMAN heeft de indruk dat het collegeprogramma meer leidend is in wat er gebeurt dan wat de staten besluiten.

De heer LOOMAN wijst erop dat het collegeprogramma de weerslag is van wat de meerderheid in de staten, die uit een beperkt aantal politieke partijen bestaat, vindt dat er de komende tijd moet gebeuren.

De heer HARLEMAN meent dat hierover heel genuanceerd gedacht kan worden.

De heer VAN PIJKEREN vindt het rapport in grote lijnen heel waardevol.

In punt 3.d op pagina 32 zegt de commissie dat verlaging van het aantal statenleden het debat zal bevorderen. Spreker bestrijdt dit, want er zullen niet alleen minder statenleden komen, het aantal fracties zal ook afnemen. Dit duidt eerder op een verarming.

Het is spreker niet duidelijk wat een afspiegelingscollege is. Is dat wellicht een college waarin alle fracties vertegenwoordigd zijn?

Aanbeveling 3.2.f spreekt Fractie de Jong wel aan, maar zal in Drenthe dan wel geleidelijk ingevoerd moeten worden.

Verder is sprekers fractie het roerend eens met aanbeveling 3.6.I, waarin staat dat in het kader van het dualisme de leden van de rekenkamer door de staten benoemd dienen te worden.

Dat hij op dit moment niet op de overige aanbevelingen ingaat, wil niet zeggen dat hij het daarmee geheel eens is.

De heer SLUITER herinnert aan de woorden van de heer Veenstra, die zei dat wat hem betreft het huidige dualisme meteen wordt afgeschaft, omdat afgelopen jaren geforceerd is gezocht naar een nieuwe positie van de staten. Over het college heeft de heer Veenstra gezegd: "Het is ons college," en dat is dan bedoeld vanuit het perspectief van de PvdA, want "het collegeprogramma is gelijk aan het PvdA-verkiezingsprogramma".

Dergelijke uitspraken zijn sterke voorbeelden van oude reflexen, die te veel doen denken aan oudlinkse machtspolitiek van de jaren zeventig.

De heer VEENSTRA stelt vast dat het met debat over Afghanistan een stuk beter gaat.

De heer SLUITER wijst erop dat het in het dualisme gaat om een zoektocht naar ontvlechting van posities en verantwoordelijkheden en naar bestuurlijke helderheid. Dit betekent het loslaten van oude posities, van oude reflexen en van denken over macht.

Provinciale staten moeten zich manifesteren als een orgaan met een eigen identiteit en een eigen verantwoordelijkheid, niet helemaal los van GS maar wel náást GS en zeker niet aan een leiband. PS horen een duidelijk politiek forum te zijn, dat op hoofdlijnen stuurt zonder dagelijks mee te regeren en vooral op het laatste punt verschilt D66 sterk van GroenLinks, dat te zeer geneigd is bovenop het college te zitten en het vooral beter dan het college wil doen. Dualisme betekent ook dat PS goed moeten nagaan wanneer zij zich met iets moeten bemoeien en wanneer GS, die een eigen verantwoordelijkheid hebben, hun gang kunnen gaan. Natuurlijk is er wel een politieke binding, maar die moet geen wurgkoord worden.

Soms lukt in Drenthe heel goed aan de gescheiden posities met hun eigen verantwoordelijkheid vorm te geven. Zo zochten in de discussie over de windmolens, Eelde en de dwangsom het college en de fracties hun eigen weg. Soms gaat het bepalen van de eigen positie gepaard met risico's, maar die moeten dan maar genomen worden.

D66 constateert dat de afgelopen tijd het zelfbewustzijn van de staten groter is geworden, zij het langzaam, maar er is beweging in de machtsbalans. Het is overigens moeilijk precies aan te geven wat er als gevolg van de dualisering veranderd is, mede omdat er sinds 2003 voor het eerst sinds lange tijd een smal meerderheidscollege in plaats van een afspiegelingscollege zit. D66 hoopt dat de in 2003 gemaakte keuzes in de periode 2007-2011 een vervolg krijgen.

Spreker constateert dat Drenthe goed op weg is met de dualisering en dat de verdere profilering van PS vooral gezocht moet worden in een verbetering van het debat.

De heer DOHLE zegt dat de titel van het rapport hem wel aanspreekt, maar dat het daarmee wel zo'n beetje ophoudt. Het rapport is nog weinig concreet: het staat vol met open deuren en er worden geen harde conclusies getrokken. Sommige constateringingen zijn zelfs discutabel, zoals die op pagina 19 over initiatiefvoorstellen van de staten.

In het rapport wordt ook voorbijgegaan aan de kosten van de dualisering tegenover de meerwaarde ervan. De VVD vindt die in geen verhouding staan.

Spreker constateert dat Drenthe de meeste aanbevelingen al heeft uitgevoerd.

De invoering van het dualisme heeft een impuls gegeven aan de discussie en de bereidheid om dingen te veranderen. De statendagen zijn in dit verband een goed voorbeeld, net als de verandering in de machtsbalans tussen PS en GS. Ook zonder het nieuwe stelsel was het overigens mogelijk geweest nu geen afspiegelingscollege meer te hebben. Een smal college van twee partijen geeft PS meer ruimte. Zo hebben de twee collegepartijen bij de bespreking van het POP geen afspraken gemaakt over de moties en zorgden de afwijkende standpunten over de steun aan de BVO Emmen zelfs voor commentaar.

Over het algemeen is de fractie van de VVD niet erg positief over de ervaringen met het dualisme. De kwaliteit van het bestuur hangt volgens die fractie ook meer af van de kwaliteit van de bestuurders zelf dan van het systeem. Wel hebben burgers en organisaties meer ingangen gekregen om hun standpunten in te brengen.

PS hebben in het nieuwe systeem voldoende controlemogelijkheden en de kwaliteit van die controle neemt toe. De relatie met de ambtenaren is inmiddels ook weer genormaliseerd.

De VVD maakt zich niet de illusie dat het dualisme naar buiten toe als een versterking van het provinciaal bestuur wordt ervaren. Er zijn wel meer mogelijkheden voor contacten, maar de effecten daarvan zijn nog nauwelijks meetbaar.

Politiek blijft in de eerste plaats mensenwerk. De VVD wil geen verandering om de verandering, maar om het positieve effect ervan. Daarom heeft sprekers fractie geen enkele moeite met de dubbelrol van de CvdK, ziet zij van de differentiëring van de vergoeding naar inwonertal geen enkele positieve impuls uitgaan, maar vindt zij het wel heel normaal dat GS-leden nauw betrokken worden bij de benoeming van een CvdK.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN leest in het rapport dat de kaderstellende, volksvertegenwoordigende en controlerende rol van PS nog niet goed uit de verf is gekomen. De commissie-Hermans doet aanbevelingen om hierin verbetering te brengen.

Spreekster deelt de mening van de commissie-Hermans dat PS veel meer een forumfunctie moeten hebben. In Drenthe komt die functie nog niet voldoende uit de verf: in de commissievergaderingen wordt wel eens gediscussieerd door de fracties onderling, maar in PS-vergaderingen is daar nog nauwelijks sprake van en het is de vraag of een vermindering van het aantal statenleden in dezen positief werkt. In het rapport staat dat er nog veel onduidelijkheid is over de actieve informatieplicht van GS aan PS. Toch is die informatie belangrijk willen de staten hun werk goed kunnen doen.

De heer DOHLE wijst erop dat het natuurlijk de vraag is hoever die actieve informatieplicht gaat en tot hoever de staten geïnformeerd willen worden. Grotere fracties blijken bijvoorbeeld minder behoefte te hebben aan sterk gedetailleerde informatie dan de kleinere.

De heer HARLEMAN merkt op dat het voor het college het duidelijkst is wanneer de staten het erover eens zijn hoe zij geïnformeerd willen worden.

De heer DOHLE lijkt het lastig hiervoor een eenduidige formule te vinden. Hij vraagt GroenLinks dan maar eens een voor te stellen.

De heer VEENSTRA vindt de brief over de overheveling van budgetten een goed voorbeeld van actieve informatieplicht. Het was opvallend dat de fracties niet inhoudelijk op die brief ingingen, maar zich alleen richtten op de procedure. Zij hebben dus een kans laten lopen.

De heer HARLEMAN zegt dat het probleem niet was dat de staten bij brief geïnformeerd werden, maar de koppeling dat na behandeling van die brief het college gelegitimeerd zou zijn het geld uit te geven.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN maakt mede uit het feit dat de burger nauwelijks in het rapport voorkomt op, dat het niet echt de bedoeling was met het dualisme de positie van de burger te verbeteren. Ook nu zal het allemaal grotendeels langs de burger heengaan.

De heer BAAS merkt naar aanleiding van de titel van het rapport op, dat niets mooier glanst dan een zeepbel. Voor het dualisme geldt ook dat het niet kan blijven bij een verandering van vorm, regels en structuren. Het dualisme kan alleen wortel schieten als de staten op een andere manier met elkaar en met het college omgaan dan zij vroeger gewend waren.

Er zijn inmiddels wel enkele, zij het bescheiden, stappen gezet, maar het geforceerd doorvoeren van veranderingen leidt meestal tot het omgekeerd van wat wordt beoogd.

Positieve stappen - misschien niet alle helemaal het gevolg van het dualisme - vond spreker de vorming van een tweepartijencollege, de invoering van de statendag, het initiatief van de PvdA om een openbare fractievergadering te houden over het vliegveld Eelde en de bespreking van onderwerpen die vanuit de staten opkomen zonder dat het college hierover eerst uitvoerig is benaderd.

Maar de staten mogen best nog wat zelfbewuster worden, bijvoorbeeld als het om het budget gaat, zij moeten nog beter leren zich wat meer met de grote lijnen in plaats van met details bezig te houden en zij moeten vooral discussies over het eigen functioneren nalaten.

Bij dit alles moet niet uit het oog verloren worden dat het provinciaal bestuur middenbestuur is, waarin de relatie met de burger veel minder vanzelfsprekend is dan die van de gemeenteraad. Daarom is het heel wijs dat de commissie-Hermans op pagina 36 van haar rapport zegt dat er ruimte moet worden gegeven aan de eigen cultuur. Laten de staten van Drenthe maar gewoon de staten van Drenthe blijven!

De heer VEENSTRA vindt het voorliggende rapport het lezen waard, al staan er veel open deuren in. Met veel punten is sprekers fractie het wel eens, maar met een punt is zij het geheel oneens, namelijk de aanbeveling om de CvdK geen voorzitter meer te laten zijn van de staten.

Sprekers fractie staat wat kritisch tegenover het dualisme, want het gaat uiteindelijk meer om inhoud en houding dan om structuren. Zodra de staten zich meer met de inhoud bemoeien, worden de discussies levendiger en zal de publieke tribune beter bezet zijn.

Het dualisme dreigt zich in Drenthe nu vooral te richten op staten en college. De PvdA is collegepartij in het nu zittende tweepartijcollege en voelt zich in belangrijke mate goed bij de voorstellen waarmee het college komt. Het beleid dat het college neerzet en uitvoert van is belangrijker dan de profilering van de fractie. Daarom houdt sprekers fractie zich wat minder bezig met het dualisme.

Spreker heeft geen beeld wat hoe het voor 2003, dus in het monistische stelsel, ging, maar hij heeft het idee dat de staten zich ook wel veel aan laten praten. De staten moeten zelf een actieve houding aannemen, met de inhoud aan de slag gaan en zich door het college niet de kaas van het brood laten eten. Het is veel leuker te discussiëren over de inhoud en het verschil in standpunten dan over hoe de staten moeten functioneren.

Spreker is het er absoluut niet mee eens de griffie uit te breiden met allerlei deskundigheid, want de staten kunnen altijd te rade gaan bij het ambtenarenapparaat.

De heer HOLMAN zegt dat ook zijn fractie weinig behoefte heeft aan een discussie over de positie van de CvdK.

Spreker heeft ook het monisme meegemaakt en hij constateert dat de veranderingen wel enige gewenning vragen. Nu het dualisme een feit is, gaat het erom dat de staten er een goede invulling aan geven. Het begint soms al een beetje te lukken, want de eerste initiatieven zijn met succes afgerond, maar soms gaat het helemaal niet goed. Zo hebben de staten er moeite mee een meerderheid te vormen om in de richting van het college richtinggevend of vernieuwend te zijn of corrigerend op te treden. Het is nog steeds lastig een standpunt in te nemen dat van dat van het college afwijkt.

De staten moeten zich veel meer bezighouden met de vraag of de Drentse burger waar voor zijn geld krijgt en welke politieke keuzes werkelijk gemaakt kunnen worden. Binnen het provinciehuis is het de trend om geld en aandacht gelijkmatig over de verschillende beleidsvelden te verdelen en het is voor staten en GS lastig om met overtuiging uit te dragen dat iets anders moet.

De heer SLUITER zegt zich helemaal niet in dit beeld te herkennen. Zo hebben de staten in de kwestie van de dwangsom een volstrekt andere positie gekozen.

De heer HOLMAN erkent dit en meent dat het beleid ook veel meer die kant op moet. Maar de verdeling van de gelden in de begroting is al jaren zowat gelijk en een politieke discussie over andere keuzes is best moeilijk.

De heer VEENSTRA merkt op dat dit helemaal niet moeilijk is, omdat er dan gediscussieerd wordt over de inhoud. Dergelijke discussies moeten op ieder moment gevoerd kunnen worden.

De heer HOLMAN is het hiermee eens, maar dan moeten die discussies wel tot echte keuzes leiden. Nu is het nog vaak het college dat met een voorstel komt en stellen PS tijdens de discussie marginale veranderingen voor. De uitdaging is meer politiek te discussiëren over de richting waarin het beleid zich moet ontwikkelen.

Aan de mate van attractiviteit voor de burger kan de kwaliteit van de discussie niet worden afgemeten. Spreker heeft niet de illusie dat de tribune iedere vergadering vol zal zitten.

De staten moeten zich er steeds van bewust zijn dat zij de Drentse burgers vertegenwoordigen. Daarom moeten zij proberen politieke onderwerpen op een attractieve manier bespreekbaar te maken, waardoor de burger er zin in krijgt mee te discussiëren. Tijdens het forum bleek dat de burger in staat is haarfijn aan te geven waar de politiek tekort schiet. De staten zullen het politieke spel moeten willen spelen, want de bevolking verwacht dat de staten zich als haar vertegenwoordigers gedragen. De staten zullen moeten proberen helder te formuleren en zich daarbij tot de hoofdlijnen te beperken.

Met name voor de collegepartijen ligt er de uitdaging nog meer los te komen van GS. GS van hun kant moeten het als een uitdaging zien de discussie met de staten aan te gaan en een politieke keuze van de staten niet direct uitleggen als een persoonlijke nederlaag.

Het CDA ziet de uitdagingen van het dualisme. De Drentse staten hebben de eerste stap gezet, maar er zijn nog vele stappen te gaan voor gezegd kan worden dat het dualisme in Drenthe een succes is.

De VOORZITTER zegt nog weinig concrete voorstellen te hebben gehoord, maar wil de fracties toch de gelegenheid geven elkaar nader aan de tand te voelen.

TWEEDE TERMIJN

De heer DOHLE zegt helemaal geen behoefte te hebben aan een tweede termijn.

De heer VEENSTRA constateert dat alle fracties de ambitie hebben hun houding te veranderen. Die ambitie kunnen zij concreet maken als het om de inhoud gaat. Spreker heeft geen behoefte aan tweede termijn over het dualisme.

De VOORZITTER hoopt dat de discussie een vervolg krijgt in het werken van de staten. Hij dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit om 19.01 uur de vergadering.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 15 maart 2006.

,voorzitter

,commissiegriffier

Toezeggingen: geen.